

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila, v právní věci žalobců **a) F. B., a b) H. B.**, zastoupené žalobcem a), proti žalovanému **Krajskému úřadu Kraje Vysočina**, se sídlem Jihlava, Žižkova 57, za účasti osob zúčastněných na řízení I) S. G. a II) B. G., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2013, č. j. KUJI 25781/2013 ODSH 271/2013 – Ma/RODV,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobci **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Moravské Budějovice (dále též „stavební úřad“) ze dne 17. 12. 2012, č. j. MUMB/ODSH/ 29599/2012. Tímto rozhodnutím stavební úřad vydal stavebníkovi městu Moravské Budějovice podle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „stavební zákon“), stavební povolení na stavbu „*Oprava inženýrských sítí v ulicích Peroutka, Nerudova, Veverkova, Moravské Budějovice - SO 01 - oprava komunikace*“, umístěnou na pozemcích parc. č. 4255/1, 4259/1, 4259/3, 4259/6 v katastrálním území Moravské Budějovice.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podali žalobci včas žalobu. Uvedli, že žalovaný postupoval v rozporu s § 2 odst. 1 a § 82 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, jelikož v napadeném rozhodnutí rozhodl o odvolání proti stavebnímu povolení pro stavbu „*Oprava inženýrských sítí v ulicích Peroutka, Nerudova, Veverkova, Moravské Budějovice - SO 01 - oprava komunikace*“. Žalobci však podali odvolání pouze do části stavebního povolení ze dne 17. 12. 2012, kterou byla povolena stavba „*Oprava inženýrské sítě na ulici Veverkova na pozemku p. č. 4259/3 v katastrálním území Moravské Budějovice - oprava komunikace*“. Stavební povolení v části povolení stavby „*Oprava inženýrských sítí v ulicích Peroutka, Nerudova, Moravské Budějovice - SO 01 - oprava komunikace*“ tedy nabylo právní moci již před vydáním napadeného rozhodnutí.

[3] Žalovaný nepřihlédl k námitce, že současná úroveň vozovky je vyšší oproti roku, kdy byla vybudována, z důvodu přidávání nových vrstev asfaltu. Rovněž nepřihlédl k tomu, že se stavební úřad odvolává na územní rozhodnutí ze dne 1. 7. 2003, č. j. Výst-3693/2003-URUS/No, které pozbylo platnosti dne 5. 3. 2008.

[4] Stavební povolení ze dne 17. 12. 2012 je nicotné, jelikož nelze provést opravu chodníků a vozovky (šíroké 4,5 m) na ulici Veverkova, protože chodníky ani vozovka široká 4,5 m na ulici Veverkova fyzicky neexistují. Na ulici Veverkova na pozemku p. č. 4259/3 se nachází pouze asfaltová vozovka široká 7 m.

[5] Žalovaný se v napadeném rozhodnutí řádně nevypořádal s připomínkami, námitkami a důkazy žalobců, které souvisí s porušením ustanovení správního řádu o řízení před správním orgánem prvního stupně - viz body (19) až (29) žaloby.

[6] S ohledem na výše uvedené žalobci navrhli, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí stavebního úřadu v části týkající se povolení stavby „*Oprava inženýrské sítě na ulici Veverkova na pozemku p. č. 4259/3 v katastrálním území Moravské Budějovice - oprava komunikace*“, zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[7] Ve vyjádření k žalobě žalovaný vyjádřil názor, že ačkoli formálně žalobci brojí proti vydanému stavebnímu povolení, skutečným předmětem sporu je místní úprava provozu v dané lokalitě provedená před cca 10 lety. Skutečnost, že se žalobci s touto změnou neztotožnili, nemůže být důvodem pro podání správní žaloby. Zavedení jednosměrného provozu není zásahem do vlastnických práv žalobců, neboť ti mohou ke své nemovitosti přijet v souladu s dopravním značením. Jelikož je na ulici Veverkova již 10 let jednosměrný provoz, je zřejmé, že projektová dokumentace považovala tento stav za „stav stávající“. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobců k vyjádření žalovaného

[8] V replice ze dne 27. 1. 2014 žalobci setrvali na argumentaci použité v žalobě a uvedli, že se žalovaný k jejich námitkám uvedeným v žalobě nevyjádřil.

V. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

[9] Osoby zúčastněné na řízení I) a II) soudu oznámily, že budou uplatňovat práva osob zúčastněných na řízení, nicméně blíže se k věci nevyjádřily. Jednání dne 20. 10. 2015 se neúčastnily.

VI. Jednání konané dne 20. 10. 2015

[10] Při jednání žalobci setrvali na svých stanoviscích a zdůraznili to, že rozhodnutí žalovaného i stavebního úřadu jsou nicotná, jelikož nelze provádět opravu chodníků a vozovky (široké 4,5 m) na ulici Veverkova, protože chodníky ani vozovka široká 4,5 m na ulici Veverkova fyzicky neexistují. Na ulici Veverkova se nachází pouze asfaltová vozovka široká 7 m. Dokumenty označené v žalobě jako důkazy se nacházely ve správním spise, kterým se ve správním soudnictví ve smyslu § 52 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nedokazuje (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[11] Žalovaný plně odkázal na napadená rozhodnutí a vyjádření k žalobě.

VII. Posouzení věci soudem

[12] Zdejší soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí stavebního úřadu, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a po provedeném jednání shledal, že **žaloba není důvodná**.

[13] Předně je třeba zdůraznit, že předmětem tohoto soudního řízení byl přezkum stavebního povolení na opravu komunikace a inženýrských sítí v ulicích Peroutka, Nerudova a Veverkova. Řešení dopravní situace (otázka jednosměrnosti – dvousměrnosti provozu) nebylo předmětem stavebního řízení, a tudíž ani řízení soudního, v němž měla být zákonnost správního řízení přezkoumána. Předmětem stavebního řízení byla pouze vlastní stavba komunikace, nikoliv úprava provozu na ní.

[14] V nyní přezkoumávané věci stavební úřad rozhodl na základě žádosti stavebníka o vydání stavebního povolení na stavbu s názvem „*Oprava inženýrských sítí v ulicích Peroutka, Nerudova, Veverkova, Moravské Budějovice - SO 01 - oprava komunikace*“, na pozemcích parc. č. 4255/1, 4259/1, 4259/3, 4259/6 v katastrálním území Moravské Budějovice (výrok I.), stanovil podmínky pro provedení stavby (výrok II.) a vydal rozhodnutí o námitkách účastníků řízení (výrok III.).

[15] Žalobci v odvolání proti tomuto rozhodnutí uvedli, že podávají odvolání do části rozhodnutí, ve kterém je povolena stavba: „*Oprava inženýrské sítě na ulici Veverkova na pozemku p. č. 4259/3 v katastrálním území Moravské Budějovice - oprava komunikace*“.

[16] Je pravdou, že podle § 82 odst. 1 a 3 správního řádu lze odvoláním napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení, a že pokud odvolání směřuje jen proti některému výroku rozhodnutí nebo proti vedlejšímu ustanovení výroku, které netvoří nedílný celek s ostatními, a pokud tím nemůže být způsobena újma některému z účastníků, nabývá zbytek výrokové části právní moci, umožňuje-li to povaha věci.

[17] Vymezení rozsahu přezkumu v odvolání jak jej učinili žalobci, však dle těchto ustanovení nebyl možný. Nejednalo se totiž o celou výrokovou část, jednotlivý výrok ani vedlejší ustanovení. I kdyby se určitým způsobem podařilo ze stavebního povolení

vypreparovat jen část týkající se ulice Veverkova na pozemku p. č. 4259/3, rozhodně by se nejednalo o část rozhodnutí, která by netvořila nedílný celek s částmi ostatními. To vyplývá již se samotné podstaty stavby, kdy se právě v ulici Veverkova na pozemku p. č. 4259/3 nachází podstatná část stavby. Nelze tedy přistoupit na výklad žalobců, že by ve zbývajících částech stavby na ulici Peroutka a Nerudova na pozemcích p. č. 4255/1, 4259/1 a 4259/6 stavební povolení nabylo právní moci. Žalovaný se správně zabýval odvoláním žalobců a přezkoumal stavební povolení jako celek.

[18] Stavební povolení bylo vydáno na opravu komunikace v ulicích Peroutka, Nerudova a Veverkova. Stavba dle projektové dokumentace spočívala v opravě povrchu vozovky (oprava podkladních i obrusných vrstev) a součástí stavby byly rovněž chodníky, jejichž rozsah byl zřejmý z přiložených podkladů (zejména z výkresu č. 101b). Stavební úřad posoudil projektovou dokumentaci, shledal, že je úplná a dostačující, a dospěl k závěru, že je možné podle ní předmětnou stavbu provést. Žalovaný správně v napadeném rozhodnutí podotkl, že rozsah stavby určuje stavebník ve své žádosti a stavební úřad nemůže naříditi rozsah stavby rozšířit nebo zúžit. Pokud žádost i připojené podklady splňují veškeré zákonné náležitosti, stavební úřad stavbu povolí.

[19] Nelze tedy vyvodit nicotnost stavebního povolení z faktu, že po dokončení stavby bude v ulici Veverkova komunikace o šířce 4,5 m a chodník o šířce 1,5 m, a to ani s odkazem na to, že se toto v místě stavby před její realizací nenacházelo. Ze stavebního povolení je zcela zřejmé, co je předmětem stavby a jaký je její rozsah. Pokud je prováděna oprava (rekonstrukce) komunikace, neznamená to, že se nemůže změnit její šíře či řešení provozu pěších.

[20] Žalobci dále namítali, že se žalovaný nevypořádal s jejich odvolacími námitkami. Soud se s tímto neztotožnil. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí řádně zabýval všemi odvolacími námitkami, a to následujícím způsobem.

- platnost územního rozhodnutí

Žalovaný na str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí uvedl, že územní rozhodnutí ze dne 1. 7. 2003, č. j. Výst- 3693/2003-URUS/No, nepozbylo platnosti, neboť v době platnosti byla podána úplná žádost o stavební povolení na část stavby a část stavby byla také realizována. Soud dodává, že usnesením stavebního úřadu ze dne 29. 1. 2008, č. j. MUMB/OVUP/3825/2008, sp. zn. OVUP/98/2008, bylo zastaveno řízení o prodloužení platnosti vydaného územního rozhodnutí, z důvodu, že stavebník vzal svoji žádost o prodloužení platnosti zpět. A to právě proto, že byla podána úplná žádost o stavební povolení a zároveň bylo započato s využitím území pro stanovený účel. Územní rozhodnutí tedy nepozbylo platnosti, zastaveno bylo pouze řízení o prodloužení jeho platnosti.

- současná úroveň vozovky

Na str. 7 napadeného rozhodnutí žalovaný zopakoval stanovisko stavebního úřadu, a sice že komunikace je dle projektové dokumentace navržena zhruba po stávajícím terénu, pouze v několika místech bude mírně snížena o cca 10 cm pod úroveň stávajícího terénu. Nemovitost žalobců je v jednom z nejvyšších míst ulice, stékání dešťové vody z komunikace na jejich nemovitost je tedy i tímto zabráněno.

- porušení ustanovení správního řádu o řízení před správním orgánem prvního stupně - viz body (19) až (29) žaloby

[21] Body (19) až (23) žaloby se týkaly namítaného pochybení žalovaného při vydání napadeného rozhodnutí, nikoliv řízení před správním orgánem prvního stupně. S touto námitkou se vypořádal zdejší soud (viz body [14] až [17] tohoto rozsudku), žalovaný se k této námitce logicky vyjádřit nemohl.

[22] V bodech (24) až (26) žaloby se žalobci zabývali mj. povinností správních orgánů chránit veřejný zájem, a to v souvislosti s tím, že stavebník v roce 2003 prosadil provozování jednosměrné komunikace, aniž se ohlížel na své povinnosti a práva žalobců. K tomu se žalovaný dostatečným způsobem vyjádřil na str. 5 odst. 5 napadeného rozhodnutí, kde správně uvedl, že námitkám nemohl stavební úřad vyhovět, jelikož organizace dopravy není a nemůže být předmětem stavebního řízení. Organizace dopravy je na pozemních komunikacích realizována místní úpravou provozu podle § 77 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů.

[23] V bodech (27) až (29) žaloby se žalobci zabývali pojmem „oprava“. Tuto námitku žalovaný řádně vypořádal na str. 6 odst. 3 napadeného rozhodnutí. Uvedl, že výklad pojmů „oprava vozovky“ a „rekonstrukce vozovky“ není v této věci natolik zásadní. Název stavby si určuje stavebník. Námitka navíc nesměřovala proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů a ani nebylo zřejmé, jak jimi bylo přímo dotčeno vlastnické právo žalobců. Námitku proto stavební úřad v souladu s § 114 stavebního zákona zamítl.

[24] Závěrem je možno shrnout, že rozhodnutí žalovaného ani stavebního úřadu nelze považovat za nepřezkoumatelná či dokonce nicotná. Žalovaný se pečlivě zabýval odvoláním žalobců a ve svém rozhodnutí se vyjádřil ke všem odvolacím námitkám.

VIII. Závěr a náklady řízení

[25] Krajský soud v Brně tedy shledal námitky žalobců nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[26] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci ve věci úspěch neměli (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemají proto právo na náhradu nákladů řízení.

[27] Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení (cestovné) příslušelo, soud z důvodů zvláštního zřetele hodných náhradu nákladů nepřiznal dle § 60 odst. 7 s. ř. s.

[28] Dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, platí, že „*Náklady spojené s cestováním pracovníků správních orgánů k soudnímu jednání jsou determinovány organizačním uspořádáním veřejné správy a správního soudnictví. Tyto cestovní výdaje představují obdobně jako výdaje na platy úředníků a technické zabezpečení jejich činnosti součást nákladů běžné úřední činnosti orgánů veřejné správy hrazených z veřejných rozpočtů. Tato okolnost představuje zpravidla důvod zvláštního zřetele hodný, pro který se náhrada takových nákladů řízení procesně*

úspěšnému žalovanému správnímu orgánu nepřizná ve smyslu § 60 odst. 7 s. ř. s., ačkoli jinak by měl na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení právo podle § 60 odst. 1 s. ř. s.“

[29] Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost a současně neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejich dalších nákladů řízení (ostatně takové důvody ani neuplatňovaly).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. října 2015

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu